

Nr 51.

Av herr **Bergh, Ragnar, m. fl.**, om anslag till skjutbanors ordnande inom det frivilliga skytteväsendet.

Alltsedan anslutningen till det frivilliga skytteväsendet fr. o. m. år 1940 visat sig taga en omfattning av betydande mått, har frågan om anläggning av nya skjutbanor och iståndsättande av äldre dylika, vilka under en längre tidsperiod fått förfalla, varit en av det frivilliga skytteväsendets mest trängande angelägenheter.

Detta förhållande har även upprepade gånger varit föremål för riksdagens uppmärksamhet. Sålunda hava för ifrågavarande ändamål under budgetåren 1940/41 t. o. m. 1945/46 av statsmedel beviljats avsevärda belopp.

Antalet till Skytteförbundens överstyrelse ingivna ansökningar om statsbidrag har visserligen minskats under de senaste budgetåren men är dock alltså jämt avsevärt. Detta beror huvudsakligen på följande omständigheter:

1. Fr. o. m. år 1940 och intill den 31/12 1945 hava omkring 1 850 skytteföreningar erhållit statsbidrag. De återstående omkring 500 föreningarnas skjutbanor voro år 1940 i tillfredsställande skick men behöva nu på grund av den stora tillströmningen av skyttar med därav följande kraftigt utnyttjande förbättras eller utvidgas.

2. Under över fem år hava de flesta av det frivilliga skytteväsendets skjutbanor hårt anlitats av beredskapsförband och hemvärn. En år 1944 gjord utredning utvisade att skjutbanorna intill den 31/12 1943 använts av dessa förband under minst 156 000 skjutdagar. Att märka är, att endast 1 750 av ca 2 350 civila skytteföreningar avlämnade uppgifter. Man torde kunna beräkna, att ifrågavarande användning av skytteväsendets skjutbanor under åren 1944 och 1945 uppgått till minst 60 000 skjutdagar. Sammanlagda antalet skjutdagar för arméförband och hemvärn torde således uppgå till minst 216 000.

Genom särskild framställning utverkades, att ordnande av skjutbanor upptogs såsom lämpliga beredskapsarbeten vid de investeringar, som staten planlägger vid inträffande arbetslöshet. Sedan investeringsutredningen i sitt betänkande med förslag till investeringsreserv för budgetåret 1945/46 (SOU nr 12 och 13/1945) föreslagit ett anslag om 500 000 kronor för bidrag till skjutbanors ordnande, ställde 1945 års höstriksdag detta belopp till förfogande. Anslaget är avsett att tillgodose behovet av såväl vanliga gevärs- som pistol- och sportskyttebanor.

Enär utnyttjandet av ett anslag av denna natur förutsätter, att arbetslöshet uppkommit just på de orter, där samtidigt behov av skjutbanearbeten föreligger, kan man emellertid ännu icke bedöma, i vilken omfattning dylika arbeten kunna komma till utförande.

Sedan statsanslaget för budgetåret 1945/46 nu till fullo tagits i anspråk, är ställningen följande:

Behov.

Hos Skytteförbundens överstyrelse inneliggande till beloppet fastställda ansökningar att beviljas i mån av tillgängliga medel	Kr.	100 000:—
Till investeringsutredningen anmälda ärenden:		
Av Skytteförbundens överstyrelse	»	678 000:—
» Svenska pistolskytteförbundet	»	200 000:—
» Svenska sportskytteförbundet	»	96 000:—
		<hr/>
	Kr.	1 074 000:—

Medelstillgång.

Statsanslag för budgetåret 1945/46	Kr.	—
Anslag av investeringsmedel	»	500 000:—
		<hr/>
Brist	Kr.	574 000:—

Den verkliga bristen uppgår emellertid till högre belopp. Skytteförbundens överstyrelse har nämligen, då medel icke längre funnits disponibla, sett sig nödsakad anmäla samtliga inkommande skjutbaneärenden till investeringsutredningen. Ett stort antal av ärendena kan dock med säkerhet icke bifallas, dels när en del däri avsedda skjutbaneanläggningar redan påbörjats, dels när åtskilliga arbeten icke lämpa sig för utförande såsom beredskapsarbeten. En gallring inom arbetsmarknadskommissionen med därav följande återlämnande till överstyrelsen av vissa ärenden har därför måst äga rum. Då därjämte, som ovan framhållits, dessa arbetens utförande är beroende av eventuell arbetslöshet på berörda orter, är givetvis ovissheten mycket stor i fråga om den tidpunkt, då de eventuellt kunna komma till stånd. För att skytteföreningarna skola kunna få skjutbanefrågorna ordnade inom rimlig tid synes det vara erforderligt tillgodose deras legitima behov inom ramen av sedvanligt statsanslag.

I äskandet för budgetåret 1946/47 har Skytteförbundens överstyrelse hemställt om ett särskilt reservationsanslag till skjutbanors ordnande om 200 000 kronor. Därjämte har överstyrelsen i likhet med de tre närmast föregående budgetåren upptagit ett belopp om 50 000 kronor till underhåll av skjutbanor under huvudanslaget »till frivilliga skytteväsendets befrämjande».

Svenska sportskytteförbundet har äskat ett belopp om 40 000 kronor till sportskyttebanor.

Försvarets civilförvaltning har icke ansett sig böra räkna med något särskilt anslag för skjutbanors ordnande men föreslagit, att den under huvudanslaget upptagna posten »till underhåll av skjutbanor» höjes från 50 000 till 100 000 kronor.

Vad Skytteförbundens överstyrelse framhållit rörande nödvändigheten av att för skytteväsendets och hemvärnets behov äga tillgång till tillräckligt stora och ur säkerhetssynpunkt fullgoda skjutbanor synes alltjämt äga giltighet. Även om bidrag i sinom tid och på vissa orter komma att utgå genom ovan nämnda beredskapsarbeten, synes det dock erforderligt, att tillräckliga medel finnas disponibla för brådskande och ur säkerhetssynpunkt nödvändiga skjutbanearbeten.

Enär bristen enligt ovan under alla förhållanden uppgår till omkring 500 000 kronor, torde det av civilförvaltningen äskade beloppet om 100 000 kronor få betecknas såsom otillräckligt, helst som detsamma avser att även täcka kostnaderna för pistol- och sportskyttebanor. Tillräckliga skjutbanor äro ett ofrånkomligt livsvillkor för allt frivilligt skytte — de äro lika nödvändiga som vapen och ammunition.

Intet synes vara att erinra emot att samtliga anslagsbelopp för skjutbanor sammanföras till ett enda gemensamt anslag och att detta i så fall uppföres såsom en delpost under huvudanslaget, enär en sådan åtgärd, enligt vad överstyrelsen meddelat, medför förenkling av expeditionsförfarandet och utbetalningsmetoden.

Under hänvisning till vad ovan anförts få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte, utöver vad i 1946 års statsverksproposition föreslås, till skjutbanors ordnande inom det frivilliga skytteväsendet bevilja ett reservationsanslag om 150 000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1946.

Ragn. Bergh.

Erik von Heland.

E. Wetter.

G. Heüman.